

ZACHARIA

1-2

Zacharia's eerste drie visioenen tonen Gods zorg voor Jeruzalem, Zijn oordeel over de volken en de groei van het geestelijke Jeruzalem.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/zacharia/1-2

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Waarom Zacharia zulke vreemde visioenen ziet	4 min	5
2	Niet elk detail heeft een verborgen betekenis	3 min	6
3	Wie spreekt er in Zacharia's openingswoorden?	4 min	8
4	Leer van de ongehoorzaamheid van de voorouders	3 min	10
5	Een nieuwe generatie luistert naar Gods woord	2 min	12
6	Het eerste nachtvisioen: paarden tussen mirten	3 min	13
7	De figuren en het decor van het paardenvisioen	2 min	15
8	God ziet de rust van Jeruzalems vijanden	4 min	16
9	Gods visioenen bemoedigen het trouwe overblijfsel	4 min	18
10	Voorspoed en tegenspoed zeggen niet alles	2 min	20
11	God stelt Zijn oordeel uit om bekering te geven	4 min	22
12	God gebruikt volken met kwade bedoelingen	4 min	24
13	Assyriës hoogmoed tegenover God	3 min	26
14	God belooft herbouw en bloei voor Jeruzalem	4 min	28

15	Vier hoorns als beeld van politieke macht	3 min	30
16	Welke volken stellen de vier hoorns voor?	2 min	32
17	De smeden breken de macht van de vervolgers	2 min	33
18	God verslaat vijanden door engelen of volken	5 min	33
19	De man met het meetsnoer en Zacharia's vragen	2 min	36
20	Jeruzalem zonder muren, door God beschermd	3 min	37
21	Abrahams verlangen naar een hemels vaderland	2 min	39
22	De gemeente als het hemelse Sion	2 min	41
23	Het aardse en het hemelse Jeruzalem	2 min	42
24	Het nieuwe Jeruzalem als bruid van Christus	3 min	44
25	Het trouwe overblijfsel wordt een blijvende stad	4 min	46
26	Gods heil als muren van de rechtvaardige stad	2 min	47
27	De volken vullen Jeruzalem met nieuwe kinderen	4 min	49
28	De oproep aan de ballingen om Babel te verlaten	2 min	51
29	Wie Israël aanraakt, raakt Gods oogappel	2 min	53

30	De Messias woont te midden van vele volken	2 min	54
31	Sion en het heilige land als geestelijke beelden	2 min	55
32	Van het tijdelijke herstel naar Christus	3 min	57
	Om verder te lezen		59

1

Waarom Zacharia zulke vreemde visioenen ziet

Nu komen we bij hoofdstuk 1 van Zacharia. De vorige keer hebben we een inleiding op het boek gehad en een overzicht dat aangaf dat de eerste vijf en een half hoofdstuk uit één soort materiaal bestaan. Het zijn visioenen, acht in totaal, zoals ik ze zou tellen. Sommigen komen op een kleiner aantal doordat ze wat ik twee visioenen zou noemen, samenvoegen tot één. Anderen komen op een groter aantal doordat ze wat ik als één visioen beschouw, in tweeën splitsen. Verschillende mensen hebben dus in dit gedeelte slechts zes en maar liefst tien visioenen onderscheiden. Maar voor mij levert de meest natuurlijke indeling er acht op.

Omdat die in vijf en een half hoofdstuk staan, bevatten verschillende hoofdstukken er meer dan één, en ze zijn kort. Het zijn niet eens lange hoofdstukken. Je kunt dit gedeelte heel snel doorlezen. Het is niet per se even snel te begrijpen. En we zullen bij sommige visioenen wat langer stilstaan dan bij andere, omdat de betekenis ervan ons misschien ontgaat.

Om je de waarheid te zeggen: als de betekenis ons ontgaat, komt dat misschien alleen doordat we er meer achter zoeken dan er is. Deze visioenen zijn, zoals ik al eerder opmerkte, heel vreemd. Het zijn vreemde visioenen met vreemde beelden enzovoort, het ene nog vreemder dan het andere. Ik denk dat die vreemdheid bedoeld is om ervoor te zorgen dat je de visioenen onthoudt. Wanneer je iets ziet of iets beschreven krijgt dat heel eigenaardig en ongewoon is, blijft het in je geheugen hangen. Want ongebruikelijke dingen zijn gemakkelijker te onthouden dan gewone, alledaagse dingen die steeds weer hetzelfde zijn.

Zoals ik al zei: als je op de snelweg rijdt, merk je niet alle auto's op die voorbijkomen. Je merkt de auto op die langs de kant van de weg over de kop is geslagen, omdat dat ongewoon is. Die andere auto's zijn heel gewoon. Ze rijden je voorbij, en waarschijnlijk besef je meestal niet eens dat ze er zijn, hoewel je wel zou moeten opletten. Maar wat ik wil zeggen, is dat alles wat afwijkt van het normale, wat ongewoon is, meestal je

aandacht trekt. En dat is wat je je naderhand herinnert. Ik geloof dat God daarom zulke vreemde visioenen gaf. Soms zit er haast iets humoristisch in Zijn keuze van beelden.

Omdat ze vreemd zijn, zouden we kunnen aannemen dat ze heel mystiek zijn. We zouden kunnen aannemen dat ze heel verborgen betekenissen hebben. Ik geloof dat dit een sterke verleiding is bij het lezen van een boek als Zacharia, of trouwens ook Openbaring. Het bevat vreemde beelden waarvan we vermoeden dat ze heel diep en heel diepzinnig zijn. Hoe vreemder ze zijn, hoe diepzinniger we vermoeden dat ze zijn, en hoe meer we kunnen vermoeden dat de betekenis verborgen is.

Zo benaderde ik Zacharia aanvankelijk ook, totdat ik door de informatie en mijn kennis van de achtergrond enzovoort ging begrijpen waar ze eigenlijk over gaan. Het blijkt dat de boodschappen ons vaak alleen ontgaan doordat ze zo eenvoudig zijn en wij naar iets diepers zoeken. Vaak is het visioen een heel uitvoerige, gedetailleerde beschrijving van bepaalde dingen. Maar als je vraagt: 'Wat betekent het?', kan het antwoord in één enkele zin worden samengevat, en gaat het om iets heel eenvoudigs. Je krijgt bijna het gevoel dat dat het niet kan zijn. Waarom zou je al die details hebben en al die vreemdheid en al die geheimzinnigheid, als de betekenis gewoon deze heel voor de hand liggende betekenis is?

2

Niet elk detail heeft een verborgen betekenis

Ik vermoed dat sommige details eenvoudigweg worden gegeven omdat hij iets beschrijft wat hij zag, in plaats van iets wat hem werd verteld. Een beeld zegt meer dan duizend woorden, en soms zijn er duizend woorden nodig om te beschrijven wat je in één ogenblik zou kunnen zien als je ernaar keek. Hij zag het. Dit zijn visioenen die hij zag, maar wij hebben ze niet gezien. Om ons zijn droom of zijn visioen te vertellen, schetst hij de omgeving. Hij beschrijft bepaalde details van de dingen, en wij beginnen ons af te vragen: 'Wat betekent dat detail? Wat heeft de kleur van die paarden te betekenen? Waarom is er een rood paard en een zwart paard en een voskleurig paard? Waar staan die kleuren voor?'

Eerlijk gezegd lijkt het beeld van die paarden met verschillende kleuren in sommige opzichten wel overeen te komen met de vier paarden uit Openbaring hoofdstuk 6, al is die overeenkomst niet volledig. Ik zeg in sommige opzichten, omdat ze niet precies dezelfde kleur hebben en niet dezelfde dingen betekenen. Maar we zouden zeggen dat de kleuren van de paarden in Openbaring, zodra je begrijpt wat die paarden betekenen, wel met bepaalde dingen overeenkomen. Het witte paard staat voor verovering. Het rode paard voor bloedvergieten en oorlog. Het zwarte paard voor hongersnood. Het vale paard voor de dood. De kleuren van de paarden in Openbaring hebben iets passends, iets wat goed lijkt aan te sluiten bij hun betekenis.

Dus vermoeden we waarschijnlijk dat dit in Zacharia ook zo zal zijn. Maar ik denk dat we op een verkeerd spoor terechtkomen als we daar naar dat soort betekenis gaan zoeken. Ik denk dat we dan de kern zullen missen, en die kern is zo eenvoudig als maar kan. Daarom ben ik persoonlijk gaan denken dat hij met de beschrijving van al die details, de mirten en al die andere dingen die worden genoemd, gewoon zegt: 'Dit is wat ik zag.' En hij beschrijft het tafereel.

Maar niet alles in het tafereel is noodzakelijkerwijs belangrijk. Het is net als wanneer je naar een toneelstuk gaat of iets dergelijks. Er staan allerlei rekwisieten, en als je aan iemand die het stuk niet heeft gezien zou beschrijven wat je hebt gezien, zou je misschien de lamp in de hoek beschrijven, een bank hier, een tweezitsbank aan de andere kant en een open haard op ongeveer driekwart van het toneel, aan de rechterkant. Je geeft die hele beschrijving, maar dat heeft eigenlijk allemaal niets te maken met het verhaal of waar het toneelstuk over ging. Je probeert die ander te laten zien wat jij hebt gezien. Als je eenmaal hebt gezien wat zij zagen, is het een afzonderlijke vraag: waar gaat dit nu eigenlijk over? Het antwoord is misschien veel eenvoudiger en veel duidelijker, bijna teleurstellend eenvoudig, omdat je naar iets zo veel diepers zocht.

Ik geloof dat je zult merken dat ik hierin gelijk heb: als we naar de visioenen kijken, komen en gaan ze snel, abrupt. In de meeste gevallen worden ze niet uitgelegd, al wordt er soms wel uitleg gegeven. Als ze worden uitgelegd, blijkt het uiteindelijk echt iets heel eenvoudigs te zijn. God brengt de profeet dus enkele grondgedachten over in

beelden. In beelden, omdat beelden, nogmaals, gemakkelijk te onthouden zijn. Als je er een beeld bij krijgt, brandt dat zich sterker in je geheugen dan wanneer je er alleen een preek over hoort in woorden.

3

Wie spreekt er in Zacharia's openingswoorden?

We beginnen dus. De beschrijving van de visioenen begint eigenlijk pas bij vers 7. De eerste zes verzen zijn een inleiding. Er staat:

In de achtste maand, in het tweede jaar van Darius, kwam het woord van de HEERE tot Zacharia, de zoon van Berechja, de zoon van Iddo, de profeet: De HEERE is zeer toornig geweest op uw vaders. Daarom, zeg tegen hen: Zo zegt de HEERE van de legermachten: Keer terug naar Mij, spreekt de HEERE van de legermachten, dan zal Ik naar u terugkeren, zegt de HEERE van de legermachten. Wees niet als uw vaders, tot wie de vroegere profeten gepredikt hebben: Zo zegt de HEERE van de legermachten: Bekeer u toch van uw slechte wegen en van uw slechte daden. Maar zij luisterden niet en sloegen geen acht op Mij, spreekt de HEERE. Uw vaders, waar zijn zij? En de profeten, leven zij voor eeuwig? Maar Mijn woorden en Mijn verordeningen, die Ik Mijn dienaren, de profeten, geboden had, hebben die uw vaders niet getroffen, zodat zij zich bekeerden? Zij zeiden: Zoals de HEERE van de legermachten Zich voorgenomen had met ons te doen, overeenkomstig onze wegen en onze daden, zo heeft Hij met ons gedaan.

ZACHARIA 1:1-6

Dit is eigenlijk een vrij duidelijke boodschap, al zitten er moeilijkheden in als je die grammaticaal wilt ontleden. Ik weet niet welke vertaling je voor je hebt, maar in een aantal vertalingen, waaronder de vertaling die ik voor me heb, vind je helemaal aan het einde van vers 6 een reeks leestekens: een enkel aanhalingsteken, gevolgd door een dubbel aanhalingsteken, gevolgd door een enkel aanhalingsteken, gevolgd door een dubbel aanhalingsteken. Zie je dat in je Bijbel? Misschien heb je een Bijbel waarin dat niet staat, want ik heb gemerkt dat de interpunctie in dit gedeelte per vertaling verschilt. Maar het is alsof er een citaat binnen een citaat binnen een citaat binnen een citaat staat. Tenminste, zo hebben deze vertalers het opgevat.

De aanhalingstekens zijn natuurlijk leestekens die niet in het Hebreeuws staan. De Hebreeuwse tekst heeft helemaal geen leestekens. Daarom worden de leestekens geplaatst zoals de vertalers denken dat het moet. Sommige vertalers doen dat eenvoudiger.

‘Het woord van de HEERE kwam tot de profeet’, gevolgd door ‘aanhalingsteken openen’: ‘De HEERE is zeer toornig geweest op uw vaders. Daarom, zeg tegen hen...’

Hier komt dus nog een citaat: zeg hun deze woorden, en dat is op zijn beurt weer een citaat binnen het citaat:

Zo zegt de HEERE van de legermachten.

Nu komt daarbinnen weer een citaat:

‘Keer terug naar Mij’, gevolgd door ‘aanhalingsteken sluiten’. Dat is het citaat op het derde niveau hierin.

Dan gaat het verder: ‘Spreekt de HEERE van de legermachten, dan zal Ik naar u terugkeren, zegt de HEERE van de legermachten. Wees niet als uw vaders, tot wie de vroegere profeten gepredikt hebben...’

Dit is dus weer een citaat daarbinnen, waarin wordt aangehaald wat de profeten hadden gezegd. Zo raak je steeds dieper verstrikt in een moeras van ondergeschikte citaten.

Dat kan natuurlijk afleiden. Als je de Schrift wilt begrijpen, wil je niet helemaal opgaan in technische details zoals het aantal aanhalingstekens. Maar het punt is dat het wat moeilijk wordt om precies te weten wat er gebeurt tegen de tijd dat je bij het diepste gedeelte bent. Wanneer er bijvoorbeeld in vers 6 staat:

Dus kwamen ze terug en zeiden:

Wie zijn dan die 'zij'?

In de Bijbel die ik gebruik, staat dit nog steeds binnen de aanhalingstekens, door de manier waarop de vertalers die hebben geplaatst. Bedenk dat er in het oorspronkelijke Hebreeuws geen aanhalingstekens staan. Ik wil voorstellen dat een eenvoudiger manier om dit te begrijpen is dat die 'zij' die terugkeerden, de mensen zijn tegen wie Zacharia spreekt. Maar zoals het met de aanhalingstekens in deze specifieke vertaling is opgebouwd, zijn het de vaders tot wie de vroegere profeten spraken. God is nog steeds aan het woord en zegt:

En zij, jullie voorouders, kwamen terug en zeiden: Ja, de Heer heeft met ons gedaan wat Hij had gezegd dat Hij zou doen.

4

Leer van de ongehoorzaamheid van de voorouders

Zo bezien zijn de verzen 2 tot en met 6 in hun geheel eenvoudigweg een citaat. Er is geen reactie van Zacharia's toehoorders. Het is helemaal wat God tegen het volk van Zacharia zegt. We horen op dit punt verder niets over een reactie of iets anders van het volk. Volgens mij herinnert God de Israëlieten er in de verzen 1 tot en met 4 aan dat hun vaders die naar Babel waren gegaan, daarheen waren gegaan ondanks de waarschuwingen die God hun door de vroegere profeten had gestuurd. Er waren profeten zoals Jesaja en Jeremia. Zelfs Ezechiël, hoewel hij een profeet van de ballingschap is, waarschuwde hen nog voordat Jeruzalem viel dat ze zich moesten bekeren. Er waren andere profeten, kleine profeten, die Hij stuurde.

Dus wat Hij in de verzen 2 tot en met 4 duidelijk maakt, is: ‘Ik wil niet dat jullie’ — dat wil zeggen, de generatie van Zacharia, die door deze godsspraak van Zacharia wordt aangesproken — ‘zo zijn als jullie voorouders, degenen die naar Babel gingen. Jullie zijn degenen die teruggekomen zijn. Jullie zijn degenen van wie de voorouders naar Babel gingen doordat ze negeerden wat de eerdere profeten zeiden. Jullie zijn echter uit Babel teruggekomen, en jullie moeten een les leren van jullie vaders, die geleden hebben onder hun eigen opstandige afwijzing van de boodschap van de eerdere profeten.’

Volgens mij is vers 5 geen voortzetting van die godsspraak die God uitspreekt, maar is dit Zacharia’s eigen toepassing. Hij heeft God geciteerd, Die hen eraan herinnerde dat hun vaders gewaarschuwd waren en geen gehoor hadden gegeven aan de waarschuwing, en dat God dingen over hen had gebracht. En nu zegt Zacharia volgens mij tegen de toehoorders van zijn eigen tijd:

Jullie voorouders, waar zijn ze nu? En de profeten, leven die eeuwig? Maar mijn woorden en de voorschriften die ik mijn dienaren, de profeten, liet doorgeven, hebben die jullie voorouders niet ingehaald, zegt de Heer?

Dus hij geeft hun een waarschuwing van God dat ze de profeten van hun eigen generatie niet moeten negeren, zoals hun vaders de vroegere profeten hadden genegeerd. Hij zegt: ‘Luister, wat is er eigenlijk met die mensen gebeurd? Weten jullie het nog? Heeft God uitgevoerd waarmee Hij hen had bedreigd?’ Die profeten zijn er natuurlijk niet meer. Het waren maar sterfelijke mensen, en ze leefden lang geleden. Ze zijn er niet meer. Ze leven niet voor eeuwig. En jullie vaders, de meesten van hen, zijn er ook niet meer. Maar wat niet verdwenen is, is de waarheid van wat God heeft gezegd. De sprekers zijn er niet meer. De oorspronkelijke toehoorders zijn er niet meer. Maar Mijn woorden zijn uitgekomen en blijven waar. Die zijn niet verdwenen. Gods houding tegenover mensen die de profeten negeren en in opstand komen, is dezelfde, en Zijn Woord is vandaag hetzelfde.

5

Een nieuwe generatie luistert naar Gods woord

Wanneer er in vers 6 staat:

Dus kwamen ze terug, dan denk ik niet dat dat tussen aanhalingstekens zou moeten staan. Volgens mij is het eenvoudigweg een verhalende mededeling. De mensen die Zacharia deze dingen hoorden zeggen, zijn volgens mij degenen die terugkeerden en zeiden:

Zoals de HEERE van de legermachten Zich voorgenomen had met ons te doen, overeenkomstig onze wegen en onze daden, zo heeft Hij met ons gedaan.

ZACHARIA 1:6

Dus ze erkennen dat hij gelijk heeft, dat dit hun is overkomen — dat wil zeggen, een eerdere generatie van hen, de Joden — en dat ze begrijpen wat hij bedoelt.

Ik wil dit niet ingewikkelder maken dan het is. Het is alleen zo dat volgens mij al die aanhalingstekens het ingewikkeld maken. Wie spreekt er tegen wie? Waar zitten we hier? Hoeveel lagen diep zitten we hierin? Volgens mij zegt God heel eenvoudig: ‘Denk eraan wat Ik door de profeten tegen jullie vadersen zei. Jullie vadersen luisterden niet.’ En dus zegt Zacharia: ‘Waar zijn die mensen nu? Waar zijn de profeten die tegen hen spraken?’ Ze zijn er niet meer. Maar Gods Woord heeft hen achterhaald. Het is waar; het blijft in de herinnering. Gods Woord is niet veranderd of ongeldig geworden.

Dan komen de mensen volgens mij bij Zacharia terug en bevestigen ze dat hij de waarheid heeft gesproken. ‘Ja, dit is ons overkomen’, waarmee ze onze voorouders bedoelen, een eerdere generatie van ons, de Joden. Dus als dit klopt, zien we dat Zacharia meteen aan het begin, wanneer hij voor het eerst begint te spreken, merkt dat de mensen deze keer luisteren. De profeten uit het verleden merkten niet dat hun generatie voor hen openstond. De eerdere generaties luisterden niet naar hun profeten. Maar dit is een nieuwe generatie. Dit is een generatie die gezien heeft dat God Zijn dreigementen nakomt, dat je de profeten niet ongestraft kunt negeren.

Dus naar Zacharia, de nieuwe profeet, wordt geluisterd. En dat was iets heel ongebruikelijks voor de Joden in hun geschiedenis in het algemeen, dat ze naar hun profeten luisterden.

6

Het eerste nachtvisioen: paarden tussen mirten

En dan is dat het. Dat was in de achtste maand van het tweede jaar. Maar als je bij vers 7 komt, is het de elfde maand van het tweede jaar. Dus we zijn ongeveer drie maanden verder. In één enkele nacht krijgt Zacharia deze reeks visioenen die hij beschrijft. Ik neem aan dat hij veel meer gepredikt heeft dan hier is opgetekend. Anders hield hij de ene maand een buitengewoon korte toespraak en deed hij vervolgens drie maanden lang niets anders. Dus ik denk dat de boeken van de profeten waarschijnlijk maar een klein gedeelte van hun bediening vastleggen, waarschijnlijk slechts een greep uit wat ze predikten. Maar over deze nacht, waarin hij al deze visioenen kreeg, beginnen we te lezen in hoofdstuk 1, vers 7.

Op de vierentwintigste dag van de elfde maand — dat is de maand Sjebat — in het tweede jaar van Darius, kwam het woord van de HEERE tot Zacharia, de zoon van Berechja, de zoon van Iddo, de profeet:

ZACHARIA 1:7

Hij zegt:

Ik zag 's nachts, en zie, een Man Die op een rood paard reed en Hij stond tussen de mirten die zich in de diepte bevonden, en achter Hem waren er rode, bruine en witte paarden. Ik zei: Mijn Heere, wat betekenen deze dingen? Toen zei de Engel Die met mij sprak tegen mij: Ík zal u laten zien wat deze dingen betekenen. Toen antwoordde de Man Die tussen de mirten stond: Dit zijn degenen die de HEERE uitgezonden heeft om het land door te gaan. En zij antwoordden de Engel van de HEERE, Die tussen de mirten stond, en zeiden: Wij zijn het land doorgestaan, en zie, heel het land zit neer en is stil. Toen antwoordde de Engel van de HEERE en zei: HEERE van de legermachten, hoelang is het nog dat U Zich niet ontfermt over Jeruzalem en over de steden van Juda, waarop U deze zeventig jaar toornig bent geweest? De HEERE antwoordde de Engel Die met mij sprak met goede woorden, troostrijke woorden. De Engel Die met mij sprak, zei tegen mij: Predik: Zo zegt de HEERE van de legermachten: Met grote na-ijver zet Ik Mij in voor Jeruzalem en voor Sion. Maar Ik ben zeer toornig op die zorgeloze heidenvolken. Ík was een weinig toornig, maar zij hebben geholpen het erger te maken. Daarom, zo zegt de HEERE: Ik ben naar Jeruzalem teruggekeerd met barmhartigheid; Mijn huis zal erin herbouwd worden, spreekt de HEERE van de legermachten, en het meetlint zal over Jeruzalem uitgespannen worden. Predik verder: Zo zegt de HEERE van de legermachten: Mijn steden zullen nog uitbreiden vanwege het goede, de HEERE zal Sion nog troosten en Jeruzalem nog verkiezen.

ZACHARIA 1:8-17

7

De figuren en het decor van het paardenvisioen

Dat is het einde van dat eerste visioen. De volgende drie verzen, de rest van het hoofdstuk, vormen een tweede visioen. Je ziet dus hoe kort ze kunnen zijn. Dit visioen wordt eigenlijk uitvoeriger beschreven dan de meeste andere. Zoals ik al zei, bevat het een aantal details die niet belangrijk lijken om met iets bepaalds in verband te brengen. Er zijn een aantal paarden. Hun kleuren worden genoemd, hoewel die kleuren geen duidelijke betekenis hebben. Hij ziet gewoon paarden van verschillende kleuren, uiteraard met ruiters. En er staat een jongeman tussen mirtestruiken in de laagte.

Er is ook de Engel van de HEERE. Ik moet bekennen dat het mij niet honderd procent duidelijk is of de jongeman dezelfde is als de Engel van de HEERE, of nog een andere figuur. Hoewel Zacharia een vrij gedetailleerde beschrijving geeft, blijven er dingen die niet helemaal duidelijk zijn. Maar het is niet zo belangrijk dat we dat weten, want waar het werkelijk om gaat, is dat hij die paarden ziet en zegt: ‘Wat hebben die te betekenen?’ Hij krijgt niets te horen over hun kleuren, of over de betekenis van de mirtestruiken, of iets dergelijks.

Mirstruiken zijn trouwens groenblijvende bomen die vroeger in grote aantallen rond Jeruzalem groeiden. In het boek Nehemia lezen we dat de mensen tijdens het Loofhuttenfeest naar buiten gingen en takken van de mirtestruiken afsneden. Daar maakten ze hun loofhutten van voor het feest Soekot. Het is gewoon een heel veelvoorkomende boom in dat gebied. Dat hij mirtestruiken zag, kan eenvoudig betekenen dat hij een heel gewoon tafereel buiten Jeruzalem beschrijft. Dat er mirtestruiken stonden, heeft misschien helemaal geen betekenis voor de uitleg.

8

God ziet de rust van Jeruzalems vijanden

Wat is de betekenis? De betekenis lijkt te zijn dat deze ruiters patrouilles zijn die eropuit zijn gestuurd om te bekijken wat er op de hele aarde gebeurt. Want in vers 9 zegt hij:

Mijn heer, wat zijn dit?

En de engel zei:

Ik zal je laten zien wat het zijn.

En de man die tussen de mirtestruiken stond, antwoordde en zei:

Dit zijn degenen die de Heer heeft gestuurd om de hele aarde rond te trekken.

Over de hele aarde heen en weer wandelen beschrijft niet erg duidelijk wat ze doen. Al lezen we in Job hoofdstuk 1 wel dat God, wanneer Hij een gesprek met satan heeft, zegt:

Waar ben je geweest, satan?

JOB 1:7

Hij zegt:

Ik heb op de aarde heen en weer gelopen.

JOB 1:7

Maar dit heen en weer wandelen op de aarde duidt op een specifieke bezigheid. Volgens mij brengt de Engelse ESV-vertaling dat eigenlijk vrij goed naar voren. Die gebruikt het woord ‘patrolling’, patrouilleren.

Toen antwoordde de Man Die tussen de mirten stond: Dit zijn degenen die de HEERE uitgezonden heeft om het land door te gaan.

ZACHARIA 1:10

Met andere woorden, ze vormen een verkenningsteam.

Het is duidelijk dat ze verantwoording afleggen aan de Engel van de HEERE. Ze zijn bijeengekomen tussen de mirtestruiken omdat de Engel van de HEERE daar is, en naar alle waarschijnlijkheid brengen ze verslag uit. Dit alles is bedoeld om duidelijk te maken dat God in de gaten houdt wat er gebeurt. Hij heeft Zijn spionnen. Hij heeft Zijn patrouilles. Hij is niet onwetend over wat er in de wereld gebeurt.

Jeruzalem voelt zich misschien door God verlaten en vergeten. De mensen die uit Babylon zijn teruggekomen, zijn vervolgd door de plaatselijke bevolking en in zekere mate zelfs door de koningen van Perzië. Hun is gezegd dat ze moesten stoppen met de bouw van de tempel. Ze zijn ontmoedigd geraakt en zijn ermee gestopt. Hun vijanden lijken de overhand te krijgen. Het lijkt goed te gaan met de volken, en met Jeruzalem gaat het niet goed. Jeruzalem lijkt nog steeds de zwakkere partij te zijn. Hoewel ze uit de gevangenschap zijn teruggekeerd, gaat het niet zo goed met hen.

Dit zegt in wezen: ‘Denk je dat God niet weet wat er onder de volken gebeurt?’ Het verslag van de ruiters, van de patrouilles, is dat de volken rust hebben. Dat wil zeggen dat de volken ongestoord zijn. De Joden hebben geen rust. De Joden worden vervolgd. De Joden worden verontrust. De situatie van de Joden is allesbehalve vredig, hoewel ze uit de ballingschap zijn teruggekeerd. Maar met de volken die hun niet goedgezind zijn, gaat alles goed. Zij hebben rust. Zij zijn in vrede.

Natuurlijk zou Israël dit ongetwijfeld ook zonder enige bijzondere openbaring zo hebben ervaren. Dat wil zeggen: ‘Hoe komt het dat het zo slecht met ons gaat? Wij zijn Gods volk. Naar het heet, vervult Hij Zijn beloften aan ons en brengt Hij ons terug om

het volk te herstellen. En toch, zoals het er nu uitziet, lijken de volken om ons heen meer rust te hebben dan wij. Het klinkt alsof Gods zegen meer op hen rust dan op ons.' Maar het visioen zegt: 'Denk je dat God dat niet weet? Denk je dat God niet overal Zijn patrouilles heeft die verslag uitbrengen?'

Natuurlijk is dit niet letterlijk. Dit zijn geen letterlijke paarden. God heeft geen letterlijke patrouilles die te paard de wereld rondrijden om Hem informatie te brengen over wat er gebeurt. Dit is een symbool van het feit dat God als het ware een inlichtingennetwerk heeft dat Hem op de hoogte brengt van alles wat er wereldwijd gebeurt. Natuurlijk weet God die dingen uit Zichzelf, omdat Hij alwetend is. Hij heeft geen spionnen nodig. Hij heeft geen patrouilles nodig. Hij heeft geen verslagen nodig.

Dit brengt eenvoudig iets over in termen die de mensen van die tijd zouden begrijpen. Een koning die in de gaten hield wat er in zijn rijk gebeurde, zou afhankelijk zijn van verslagen van patrouilles enzovoort. God is daar niet van afhankelijk, maar dezelfde gedachte wordt overgebracht door te zeggen dat dit degenen zijn die God heeft uitgezonden om te patrouilleren. Ze komen terug en brengen hun verslagen uit. God is niet onwetend over wat er gebeurt. Hij weet dat de volken die je haten rust hebben, en jij niet.

9

Gods visioenen bemoedigen het trouwe overblijfsel

Zo begint de reeks visioenen. Er zullen nog verschillende visioenen volgen. Ze zullen allemaal nauw met elkaar samenhangen. In het laatste visioen, dat in het eerste deel van hoofdstuk 6 staat, zullen we opnieuw gekleurde paarden zien. Maar ditmaal zijn er wagens achter gespannen, en dat brengt een belangrijke verandering in de betekenis met zich mee. Paarden met alleen ruiters kunnen heel goed, zoals hier, eenvoudig patrouilles zijn. Paarden met wagens trekken ten strijde.

In dit visioen verzamelt God informatie. In het laatste visioen van de reeks, in hoofdstuk 6, doet Hij er iets aan. Hij stuurt Zijn troepen eropuit om iets te doen. Daarmee zal de cirkel rond zijn wat betreft de betekenis van de visioenen die we hier in

de eerste vijf en een half hoofdstuk zien. Eerst wordt Zacharia verteld, en wordt het volk via de profeet verteld, dat God heel actief aandacht besteedt aan de dingen waarbij je je misschien vergeten voelt. Je voelt je misschien genegeerd. Je hebt het gevoel dat God niet op de hoogte is van de problemen die je doormaakt. Geloof me, Hij heeft hier ruimschoots voldoende informatie over. Hij weet wat er gebeurt.

Wanneer de reeks visioenen voltooid is, gaat Hij er nu meteen iets aan doen. Hij stuurt in feite Zijn troepen eropuit, Zijn wagens. Tussen die twee visioenen staan zes andere visioenen, die elk een bemoedigende boodschap bevatten.

Het is ongebruikelijk dat profeten een boek schrijven waarin alles bemoedigend is. Heel vaak werden de profeten namelijk gezonden in tijden waarin Israël opstandig was. Ze kwamen dan met terechtwijzingen en dreigementen van een oordeel en dat soort dingen. Maar deze visioenen bevatten zulke dreigementen van een oordeel over Israël niet. Dit is getuchtigd Israël. Dit is het trouwe overblijfsel van Israël dat uit de ballingschap is teruggekeerd. Dit zijn de goeden. Daarom bestaat Gods woord aan hen uit troostrijke woorden. Let erop dat er staat dat de man tot de Engel van de HEERE sprak, en dat Hij met troostrijke woorden sprak. De boodschap die Zacharia brengt, is in wezen een troostrijke boodschap.

Dan krijgen we enkele van de specifieke woorden die de HEERE in vers 14 en verder sprak. Dit maakt nog steeds deel uit van het visioen. Het beeldende gedeelte is nu voorbij, en we gaan ontdekken welke boodschap God in verband met dit visioen voor hen heeft.

De Engel Die met mij sprak, zei tegen mij: Predik: Zo zegt de HEERE van de legermachten: Met grote na-ijver zet Ik Mij in voor Jeruzalem en voor Sion.

ZACHARIA 1:14

Met andere woorden: 'Ik sta niet alleen aan jullie kant, Ik sta met enthousiasme aan jullie kant. Ik zet Mij vol ijver in voor jullie welzijn. Ik besef dat jullie dat niet weten, omdat het er niet zo uitziet.' Daarom moet de profeet een visioen zien om het je te laten weten, want met je natuurlijke ogen kun je het niet zien. Je natuurlijke oog kan geen bewijs zien dat God vol ijver is en aan jouw kant staat. De dingen verlopen

namelijk niet zoals je zou verwachten als God vol ijver aan jouw kant staat. Daarom moeten profeten visioenen zien. Ze krijgen van de Heere, vanuit Zijn perspectief, dingen te zien die je anders niet zou kunnen zien.

God zegt: ‘Ja, Ik sta aan jullie kant. Ik sta vol ijver aan jullie kant.’

Maar Ik ben zeer toornig op die zorgeloze heidenvolken. Ik was een weinig toornig, maar zij hebben geholpen het erger te maken.

ZACHARIA 1:15

Dat is niet te zien, omdat ze op dit moment niet geoordeeld worden. Ze hebben rust. Maar Hij zegt: ‘Maak je geen zorgen. Denk niet dat Ik tevreden over hen ben. Ik ben heel boos op hen. Jullie vijanden maken Mij boos.’

10

Voorspoed en tegenspoed zeggen niet alles

Als dit waar is, als God ijvert voor Jeruzalem en echt boos is op de volken die hun vijanden zijn, waarom gaat het dan niet beter met Jeruzalem? Waarom gaat het zo goed met de volken? Eén ding dat dit ons vertelt, en de Psalmen vertellen ons beslist

hetzelfde, is dat je helemaal niet kunt beoordelen of God aan iemands kant staat op grond van de vraag of het goed met die persoon gaat. De psalmdichter klaagde daar, zoals je weet, over in Psalm 73. Hij zei:

Ik was bijna van het geloof afgefallen toen ik de ellende van de rechtvaardigen vergeleek met de voorspoed van de goddelozen. Ik dacht: wat heeft het voor zin God te dienen als wij, die Hem dienen, door mensen vertrapt worden en arm zijn en honger lijden? De mensen die God haten, zijn weldoorvoed, zelfgenoegzaam en rijk. Ze hebben het goed en leven en sterven zonder zorgen.

PSALM 73

Hij zei: ‘Dat is gewoon op geen enkele manier te begrijpen.’

Misschien is het voor ons niet te begrijpen. Gods wegen zijn soms volkomen tegengesteld aan die van ons. Maar één ding dat het ons vertelt, is dat je je ernstig zou vergissen als je beoordeelt of God blij is met iemand of boos op iemand, alleen door te kijken of het goed met die persoon gaat. Het lijkt misschien vanzelfsprekend dat, als het goed gaat met iemand, dit betekent dat God die persoon graag mag, dat God die persoon zegent. Als er bij iemand steeds dingen misgaan, betekent dat dat God echt boos op die persoon is en niets voor hem goed laat gaan.

Zo denken mensen. Zo dachten de raadgevers van Job. Toen bij Job alles misging, konden zijn raadgevers, die wijze mannen waren, filosofen van hun tijd, niet verder kijken dan het feit dat het zo slecht met Job ging. ‘God moet toch zeker ergens boos over zijn op je.’

Wanneer we op grond van de tijdelijke omstandigheden die voorbijgaan beoordelen of God blij of boos is, kunnen we dat op basis van die informatie alleen niet echt weten. De eenvoudige reden daarvoor is dat God soms door beproevingen heen iets probeert te bereiken in de mensen met wie Hij blij is. En Hij probeert het oordeel over de mensen op wie Hij boos is uit te stellen om hun een kans te geven zich te bekeren.

11

God stelt Zijn oordeel uit om bekering te geven

Zoals er staat in 2 Petrus hoofdstuk 3, waar Petrus zei:

In de laatste dagen zullen er spotters komen die zeggen: ‘Waar blijft de belofte van Zijn komst? Sinds de vaders ontslapen zijn, blijft alles immers onveranderd, zoals het vanaf het begin van de wereld was.’

2 PETRUS 3:3-4

Wat hij zegt, is dat mensen zullen zeggen: ‘Ik dacht dat jullie christenen zeiden dat Jezus zou komen, maar kijk, er is niets anders dan jaren geleden, toen jullie hetzelfde zeiden. Onze vaders zeiden diezelfde dingen, en zij zijn ontslapen. Ze zijn naar hun volgende leven gegaan, en Hij is nog steeds niet gekomen. Al generaties lang zeggen ze dat Jezus komt, en Hij is niet gekomen. De vaders zijn ontslapen. De vaders zijn gestorven. Generaties zijn gekomen en gegaan, en alles blijft nog steeds onveranderd.’

Petrus zegt:

De Heere vertraagt de belofte niet (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen), maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen.

2 PETRUS 3:9

De spotters denken dat Hij dat wel is. Ze denken dat Hij een belofte heeft gedaan en die niet is nagekomen, dat Hij een laks iemand is. Petrus zegt: ‘Nee, Hij is niet laks.’ De reden dat Hij het nog niet heeft gedaan, is dat er staat:

Hij wil niet dat er iemand verloren gaat, maar dat iedereen tot inkeer komt.

Dat zegt Petrus in 2 Petrus 3.

De reden dat Jezus niet eerder is teruggekomen om de goddelozen te oordelen, is dat Hij nog altijd zou hopen dat ze zich bekeren. Hij geeft hun nog een kans. Zodra Hij terugkomt, zijn hun kansen voorbij. Hij is barmhartig. Hij is niet blij met de goddelozen, en Hij wil dat ze zich bekeren.

Maar dat is nu juist het punt. Wanneer de voorzienigheid iemand gunstig gezind lijkt, kan Hij boos op die persoon zijn, maar het is zoals Paulus zegt in Romeinen hoofdstuk 2:

Of veracht u de rijkdom van Zijn goedertierenheid, verdraagzaamheid en geduld, zonder te weten dat de goedertierenheid van God u tot bekering leidt?

ROMEINEN 2:4

Met andere woorden, God is goed voor je geweest omdat Hij weet dat je niet goed bent. En Hij hoopt je door Zijn vriendelijkheid ertoe te bewegen dat je wilt omkeren en beter wilt worden. Hij hoopt je door Zijn goedheid voor Zich te winnen.

Er kunnen veel redenen zijn waarom het goed gaat met iemand. Het kan zijn omdat die persoon goed is en God hem zegent. Het kan zijn omdat die persoon slecht is en God hem ertoe hoopt te bewegen zijn hart te verzachten en zich te bekeren. Er is meer dan één reden waarom het slecht zou kunnen gaan met mensen. Het kan zijn dat God boos op hen is en hen oordeelt. Het kan zijn dat Hij niet boos op hen is en hen op de proef stelt, of dat Hij door hun beproevingen heen iets goeds tot stand brengt.

Al deze Schriftgedeelten waarop ik heb gezinspeeld, hebben hetzelfde hoofdthema. Dat herkennen we ook in omstandigheden uit het werkelijke leven: zegen of tegenspoed zeggen op zichzelf niets over de vraag of God blij met je is.

Dat is het punt dat hier wordt gemaakt. God weet dat de volken rust hebben en jij niet, en Hij is niet blij met hen. 'Je wist het niet totdat Ik het je vertelde. Daarom moest Ik het je vertellen. Daarom moest Ik je dit visioen geven, zodat je zou weten wat anders niet duidelijk is.'

God heeft behagen in Jeruzalem. God ijvert voor Jeruzalem, en Hij is boos op de volken. ‘Dat zou ik nooit gedacht hebben. Het leek wel alsof het andersom was.’

‘Ja, dat klopt. Daarom moest Ik het aan je openbaren. Daarom staat hier een profetie en niet niets.’

12

God gebruikt volken met kwade bedoelingen

Hij zegt:

Maar Ik ben zeer toornig op die zorgeloze heidenvolken. Ík was een weinig toornig, maar zíj hebben geholpen het erger te maken.

ZACHARIA 1:15

Dat wil zeggen, ze hielpen het oordeel uit te voeren dat Hij voor ogen had, maar ze deden dat niet om God een dienst te bewijzen. Wat Hij zegt, is: ‘Ja, de ballingschap was Mijn idee, omdat Jeruzalem volkomen verdorven was geworden. Ik heb hen door Jeremia gewaarschuwd, en daarvoor al door Jesaja, dat ze zich moesten bekeren, anders zouden ze naar Babel gaan. Ze sloegen er geen acht op, dus moest Ik hen een klap geven. Ik moest hen naar Babel wegsturen. Het was Mijn bedoeling om hen te oordelen, maar de volken die Ik daarvoor inzette, de werktuigen die Ik gebruikte, deden dat niet met goede bedoelingen. In sommige opzichten gingen ze in hun woede en hun wreedheid wat al te ijverig te werk. Daarom ben Ik boos op die volken, ook al heb Ik hen gebruikt. Hun houding staat Mij niet aan. Hun beweegredenen staan Mij niet aan.’

We zien precies hetzelfde bij een ander volk, toen het noordelijke koninkrijk Israël door Assyrië werd veroverd. Jesaja spreekt daarover in Jesaja hoofdstuk 10. Zoals de Babyloniërs in 586 voor Christus het zuidelijke koninkrijk Juda veroverden, zo waren eerder, in 722 voor Christus, de Assyriërs gekomen en hadden het noordelijke koninkrijk Israël vernietigd. Zij waren al machtig voordat de Babyloniërs dat waren.

In beide gevallen, Babel dat Juda vernietigt en Assyrië dat Israël vernietigt, zien de profeten dit nadrukkelijk als daden van oordeel van God. Hij zet heidense volken in om een oordeel over Zijn opstandige volk te brengen.

Als je naar Jesaja 10 kijkt, dan loopt dit vooruit op wat Assyrië het noordelijke koninkrijk zal aandoen. In Jesaja 10:5 zegt Hij:

Wee Assyrië, de roede van Mijn toorn; en Mijn gramschap is een stok in hun hand.

JESAJA 10:5

‘De stok waarmee Ik Mijn woede laat voelen’ betekent: ‘Ik sla Mijn volk. Ik tuchtig Mijn kinderen met een roede, en Assyrië is de roede die Ik gebruik. Assyrië is het werktuig dat Ik gebruik om Mijn eigen volk te slaan en te tuchtigen.’

Op een huichelachtig volk zal Ik hem afsturen; tegen het volk waarop Ik verbolgen ben, zal Ik hem bevel geven om roof te plegen, om buit te roven, en om het te vertrappen als slijk op straat.

JESAJA 10:6

Dat wil zeggen, God stuurde Assyrië tegen Israël, omdat ze goddeloos waren.

Vers 7:

Maar zelf meent hij het zo niet, en diep in zijn hart denkt hij zo niet. Want het leeft in zijn hart om weg te vagen en de volken uit te roeien — niet weinige!

JESAJA 10:7

Met andere woorden, wat God betreft is Assyrië alleen maar Zijn werktuig, Zijn instrument, de roede in Zijn hand die Hij gebruikt om Zijn volk te tuchtigen. Maar zo ziet Assyrië het niet. Assyrië heeft zijn eigen doeleinden. Assyrië handelt vanuit zijn

eigen boosaardige hart en voert zijn eigen boosaardige plannen uit. Zo ziet Assyrië het niet.

Met andere woorden, Assyrië zei niet: 'Ik ga Jahweh dienen en tuchtmaatregelen uitvoeren tegen het volk Israël, dat tegen Hem in opstand is gekomen.' Nee, ze willen gewoon zo veel mogelijk volken doden. Ze willen ze allemaal veroveren. Ze zijn gewoon hebzuchtig. Ze zijn gewoon wreed. Ze zijn gewoon agressief. Hoewel God hen gebruikt, gebruikt God hen niet omdat Hij hen graag mag of omdat zij Hem graag mogen.

13

Assyriës hoogmoed tegenover God

Er staat in vers 8 van Jesaja 10:

Want hij zegt: Zijn mijn vorsten niet allemaal koningen?

JESAJA 10:8

dus Assyrië zegt:

Want hij zegt: Zijn mijn vorsten niet allemaal koningen? Is het Kalno niet vergaan als Karchemis, Hamath als Arpad, Samaria als Damascus?

JESAJA 10:8-9

Dit zijn allemaal steden die op dezelfde manier bezwijken. Toch is Samaria, als hoofdstad van het noordelijke koninkrijk Israël, beslist niet hetzelfde als de andere steden in die lijst, omdat Samaria specifiek onder Gods oordeel stond. Assyrië had het gewoon op allemaal gemunt. Het kon Assyrië niet schelen wie Samaria was; hij wilde gewoon iedereen veroveren.

De Assyriër zegt:

Zoals mijn hand wist te vinden de koninkrijken van de afgoden, hoewel hun beelden die van Jeruzalem en die van Samaria overtroffen; zoals ik gedaan heb met Samaria en zijn afgoden — zou ik zo niet doen met Jeruzalem en zijn afgodsbeelden?

JESAJA 10:10-11

De Assyriërs probeerden daarna Jeruzalem te veroveren, maar dat lukte niet.

Er staat in vers 13, want Assyrië zegt:

Want hij zegt: Door de kracht van mijn hand heb ik dit gedaan, en door mijn wijsheid, want ik ben verstandig. Ik heb de grenzen tussen de volken weggenomen, hun voorraden uitgeplunderd, en als een machtige de hooggezeten neergehaald.

JESAJA 10:13

God zegt in vers 15 als terechtwijzing tegen Assyrië:

Zou een bijl zich beroemen tegen wie ermee hakt, of een zaag zich verheffen tegen wie hem trekt? Alsof een staf regeert over wie hem hanteert, alsof een stok opheft wie geen stuk hout is.

JESAJA 10:15

Wat Hij hier duidelijk maakt, is dat Assyrië denkt dat zij degenen zijn die hun macht en hun uitgesproken superioriteit laten gelden, enzovoort. Maar God zegt dat dit is alsof een werktuig zich beroemt tegenover de vakman die het gebruikt. Het werktuig heeft geen enkele deskundigheid. Die ligt bij de vakman. Hij zegt: 'Assyrië is alleen maar een werktuig in Mijn hand. Ik gebruik hen inderdaad, maar ze weten dat niet en ze waarderen dat niet. Ze doen het niet om Mij te verheerlijken. Ze doen dat niet om Mij te gehoorzamen. Daarom zullen ook zij geoordeeld worden.'

Kijk, God kan daadwerkelijk een volk gebruiken waarop Hij boos is, omdat God nu eenmaal zo soeverein is. Hij kan alles doen. Hij kon Judas gebruiken. Hij kon Kajafas gebruiken, en dat heeft Hij ook gedaan. De Bijbel zegt dat God zelfs de woede van mensen tot Zijn lof kan laten dienen:

Want de woede van mensen zal U tot lof zijn, wat aan woede overblijft, zult U beteugelen.

PSALMEN 76:11

Hij kan daar gebruik van maken.

14

God belooft herbouw en bloei voor Jeruzalem

Zo is ook in Zacharia 1 de boodschap dat God boos is op de Babyloniërs. Hij heeft hen wel gebruikt. Het was inderdaad Zijn idee dat Juda naar Babylon zou gaan. Maar er staat:

Maar Ik ben zeer toornig op die zorgeloze heidenvolken. Ik was een weinig toornig, maar zij hebben geholpen het erger te maken. Daarom, zo zegt de HEERE: Ik ben naar Jeruzalem teruggekeerd met barmhartigheid; Mijn huis zal erin herbouwd worden, spreekt de HEERE van de legermachten, en het meetlint zal over Jeruzalem uitgespannen worden.

ZACHARIA 1:15-16

Dat is de tempel.

Je herinnert je dat degenen die onder leiding van Zerubbabel en Jozua, de hogepriester, waren teruggekeerd, juist met dat doel waren teruggekomen: om Jeruzalem te herstellen, om het weer op te bouwen, en vooral om de tempel te herbouwen. Ze waren begonnen met de herbouw van de tempel, maar ze waren nog niet erg ver gekomen. In het jaar 520 waren ze nog niet erg ver gekomen. Ze hadden

het fundament gelegd, maar ze waren gestopt vanwege de ontmoedigende tegenstand die ze hadden ondervonden. Deze profeten, Zacharia en Haggai, waren opgestaan om hen weer aan het werk te krijgen.

Je ziet meteen dat het eerste visioen dat hij krijgt hen bemoedigt: God zal ervoor zorgen dat dit gebeurt. Hij zal ervoor zorgen dat er in Jeruzalem een tempel komt te staan. Wanneer Hij zegt:

Ik ga kijken hoe het meetlint over Jeruzalem wordt gespannen, bedoelt Hij dat daar de tempel zal komen. De landmeters zullen de voorbereidingen op het terrein treffen en het terrein opmeten voor een gebouw. Met andere woorden, dit voorspelt dat de tempel daar herbouwd zal worden.

Vers 17:

Predik verder: Zo zegt de HEERE van de legermachten: Mijn steden zullen nog uitbreiden vanwege het goede, de HEERE zal Sion nog troosten en Jeruzalem nog verkiezen.

ZACHARIA 1:17

Dat slaat niet alleen op Jeruzalem, maar ook op de steden van Juda eromheen.

Ik wil je eraan herinneren dat Sion en Jeruzalem hier eenvoudigweg onderling verwisselbare termen zijn. Sion is de berg. De stad Jeruzalem was op de berg Sion gebouwd, en de profeten en dichters spraken altijd op precies dezelfde manier over Sion als over Jeruzalem. Het is gewoon een synoniem. Omdat dit poëzie is, wordt dezelfde gedachte met andere woorden herhaald. Hij belooft voorspoed.

Het visioen van de paarden dat de profeet zag, brengt eenvoudigweg op een zichtbare manier over dat God wereldwijd informatie verzamelt. Deze verkenners, deze patrouilles, brengen Hem verslag uit over wat er gaande is. God kent de volken, weet in welke toestand ze verkeren. Je weet niet wat Hij daarvan vindt. Je neemt aan dat je weet wat Hij daarvan vindt, maar deze profetie is er om je te vertellen wat Hij daarvan vindt.

Hij is ontevreden over de volken die onbezorgd leven. Hij zet Zich juist vol ijver in voor Jeruzalem, dat op dit moment niet onbezorgd leeft. Dat is een goed teken. Dit is een bemoediging voor degenen die vervolging ondergaan, om te weten dat God zegt: 'Ik vertel je iets. Ik sta aan jouw kant. Ik sta vol ijver aan jouw kant. Daarom ziet het er steeds beter uit. De toekomst is rooskleurig. Houd moed. Ik ga handelen. Je zult zien dat Mijn steden van Judea zich over het land zullen uitbreiden en tot bloei zullen komen, zoals ze dat vroeger deden, voordat de Babyloniërs zeventig jaar geleden kwamen en alles wegvaagden.'

15

Vier hoorns als beeld van politieke macht

Dat is dat eerste visioen. Het tweede is heel kort. Hij zegt:

| Ik sloeg mijn ogen op en zag, en zie: vier hoorns.

ZACHARIA 1:18

Vers 18.

| En ik zei tegen de Engel Die met mij sprak: Wat betekenen deze hoorns? En Hij zei tegen mij: Dat zijn de hoorns die Juda, Israël en Jeruzalem verstrooid hebben. Vervolgens liet de HEERE mij vier smeden zien. Toen zei ik: Wat komen die doen? Hij zei: Dat waren de hoorns die Juda verstrooid hebben, zozeer dat niemand zijn hoofd kon opheffen. Maar dezen zijn gekomen om hun schrik aan te jagen en om de hoorns van de heidenvolken neer te werpen, die de hoorn opgeheven hebben tegen het land Juda om het te verstrooien.

ZACHARIA 1:19-21

Bij die verwijzing naar vier horens moeten we ons volgens mij iets voorstellen als de hoorn van een os of een stier. Het feit dat het er vier zijn, doet denken aan het altaar in de tempel. Het altaar had vier horens, horens zoals die van een stier, één op elke hoek. Die werden gebruikt als bevestigingspunten om dieren vast te binden die geofferd zouden worden en die zich misschien los zouden kunnen wringen. Ze binden die vast aan de horens van het altaar.

Wat stellen deze vier horens voor? Blijkbaar volken. Hij spreekt in de laatste regel over de horens van de volken. Een hoorn verwijst in de Hebreeuwse poëzie naar kracht. David sprak er in de Psalmen vaak over dat God zijn hoorn verhief. Dat is de hoorn van David, wat betekent dat Hij David verhief tot een machtspositie onder de koninkrijken.

In een van de visioenen die Daniël zag, in Daniël hoofdstuk 8, zag hij een ram met twee horens. Naarmate het visioen verdergaat, wordt duidelijk dat de ene het koninkrijk Perzië is en de andere het koninkrijk Medië. De ram was Medië-Perzië, dat werd aangevallen door een geitenbok met een opvallende hoorn, die Alexander de Grote bleek te zijn. Hoe dan ook, de horens stellen in de meeste gevallen politieke macht voor.

In Openbaring wordt Jezus op een bepaalde plaats, in Openbaring 5:6, gezien als een lam met zeven horens en zeven ogen. Het getal zeven is het getal van volledigheid of volmaaktheid. Zeven horens zouden betekenen dat Hij almachtig is. Zeven ogen betekenen dat Hij alwetend is. Hij ziet alles en weet alles. Zo worden Zijn alwetendheid en Zijn almacht op deze manieren uitgebeeld. Horens stellen macht voor, meestal politieke macht. Natuurlijk is de macht van Christus politiek in de zin dat Hij een Koning is. Hij regeert niet over een of andere aardse natie.

Jezus antwoordde: Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld. Als Mijn Koninkrijk van deze wereld was, zouden Mijn dienaars gestreden hebben, opdat Ik niet aan de Joden overgeleverd zou worden, maar nu is Mijn Koninkrijk niet van hier.

JOHANNES 18:36

16

Welke volken stellen de vier hoorns voor?

Maar Hij is niettemin een Koning. Horens zijn dus meestal een symbool van macht, en in dit geval van machtige volken die, zo staat er, Juda, Israël en Jeruzalem hebben verstrooid. Stellen deze nu specifiek vier volken voor die dit hebben gedaan, of is het gewoon algemeen bedoeld? Vier is tenslotte ook het getal dat verwijst naar de vier windstreken. Als het niet letterlijk bedoeld is, zou het gewoon volken uit alle richtingen kunnen betekenen. Het zou echter wel letterlijk kunnen zijn, want Egypte, Assyrië, Babylon en Medo-Perzië waren allemaal volken die Israël op de een of andere manier in het nauw hadden gebracht. Egypte was natuurlijk, in de tijd nadat Jozef gestorven was, in de dagen van Mozes, degene die Israël in het nauw bracht. Daarna was Assyrië degene die het noordelijke koninkrijk had veroverd. Vervolgens had Babylon het zuidelijke koninkrijk veroverd. En nu verbood ook het Perzische Rijk hun om de tempel te bouwen en ontmoedigde het hen daarin, hoewel het Israël over het algemeen gunstiger gezind was dan de andere rijken.

Hij zou dus werkelijk naar die specifieke vier machten kunnen verwijzen. Toch hoeven we niet aan te nemen dat hij het letterlijk bedoelt. Want vier lijkt, zoals ik al zei, altijd een zinnebeeld van de vier windstreken te zijn. Het zou daarom gewoon machten rondom Israël kunnen betekenen, aan alle kanten, volken die haar door de geschiedenis heen in het nauw hebben gebracht. En ze was door veel volken in het nauw gebracht. Als je het boek Richteren daadwerkelijk leest, werd ze bijna elke keer dat ze werd onderdrukt, onderdrukt door een ander volk dan alle voorgaande keren. Door omringende volken.

Hoe dan ook, de vier horens stellen vervolgers voor, of volken die Israël vervolgen. In dat opzicht houdt het enigszins verband met het vorige visioen, waarin de paarden en hun patrouillerende ruiters informatie uit de vijandige volken komen brengen. De vijandige volken leven in overvloed en zijn zelfgenoegzaam. Ze hebben het goed. Ze leven op hun gemak. Volgens dit visioen hebben zij Israël verstrooid. Maar er gaat iets veranderen. Die verandering wordt uitgebeeld doordat hij nu vier van iets anders ziet.

17

De smeden breken de macht van de vervolgers

De New King James noemt hen 'craftsmen'. Volgens mij noemde de King James hen 'smiths'. De horens van het altaar waren van metaal gemaakt. Dus een metaalsmid, een kopersmid, een zilversmid, een goudsmid of iemand van die aard zou iemand zijn die macht over hen heeft. Een smid kan metaal natuurlijk vormen. Hij kan het in een andere vorm slaan. Hij heeft er de macht over. Een smid is iemand die de macht heeft over metaal, en deze horens zijn vermoedelijk van metaal. Daarom zijn de smeden degenen aan wie die horens zijn overgeleverd en die de horens schrik aanjagen. De horens beseffen dat ze niet zo machtig zijn als deze ambachtslieden. Er staat uitdrukkelijk dat deze ambachtslieden de horens schrik aanjagen en neerwerpen. Zij werpen de horens neer van de heidenvolken die hun hoorn tegen het land Juda hebben opgeheven en het hebben verstrooid.

Wat wordt hier dus gezegd? Allereerst wordt gezegd dat Israël en Juda vernedering hebben ondergaan, zozeer dat niemand zijn hoofd kon opheffen.

Dat wijst op vernedering door een nederlaag en natuurlijk op vervolging door verschillende volken, heidense volken, die momenteel op hun gemak leven ten koste van Israël. Maar God heeft machten die hen ruimschoots aankunnen. Hij heeft ambachtslieden die kunnen komen en die horens schrik kunnen aanjagen. Als de horens de vijand zijn, dan blijken de ambachtslieden de vrienden van Jeruzalem te zijn. In elk geval zijn het werktuigen in Gods handen om de vroegere vervolgers te straffen.

18

God verslaat vijanden door engelen of volken

Nu kun je dit op meer dan één manier bekijken. De ambachtslieden zouden bovennatuurlijke machten kunnen zijn. Het zouden engelenmachten kunnen zijn. Meer dan eens vinden we in het Oude Testament dat vijanden van Israël op de vlucht

werden gejaagd of verslagen werden door Gods bovennatuurlijke ingrijpen. Op een keer trok David tegen de Filistijnen op en zei God tegen hem:

David vroeg de HEERE om raad. Die zei: U moet niet optrekken; maak een omtrekkende beweging tot achter hen, zodat u bij hen komt van de zijde van de moerbeibomen. En laat het gebeuren, wanneer u het geluid van voetstappen in de toppen van de moerbeibomen hoort, dat u zich dan haast; want dan is de HEERE vóór u uit gegaan om het leger van de Filistijnen te verslaan.

2 SAMUEL 5:23-24

Hij hoorde het geluid van troepen die door de mirtenbomen ruisten. Dat was ongetwijfeld bedoeld als een verwijzing naar de engelen. De legers van de engelen hadden zich nu bij hem aangesloten. En toen trok hij eropuit en versloeg de vijand.

Zo ging het ook toen Syrië de Israëlitische stad Dothan belegerde, waar Elisa woonde. De legers van Syrië omsingelden de stad. Elisa's knecht was doodsbang, in 2 Koningen hoofdstuk 6. De knecht zei:

Ach, mijn heer Elisa, wat moeten we doen?

2 KONINGEN 6:15

En Elisa zei:

O HEERE, open zijn ogen.

2 KONINGEN 6:17

En Hij opende zijn ogen, en hij zag rondom de Syriërs, op de bergen, vurige strijdswagens die hen omringden. Dat wil zeggen, die hen beschermden. Dat zijn engelenlegers die hen beschermen.

Zo ook in de dagen van Hizkia. Hizkia was omsingeld door de Assyriërs en zijn reactie was om te bidden en God om bevrijding te vragen. God stuurde op een nacht een engel van de Heere eropuit, en die doodde 185.000 van de Assyrische soldaten. En daarmee was het afgelopen. Daarmee was die belegering afgelopen.

Meer dan eens hebben we gezien dat God werktuigen heeft die ruimschoots opgewassen zijn tegen de volken die tegen Israël optrekken. In sommige gevallen zijn dat bovennatuurlijke werktuigen. Het zijn engelenlegers, en dat zou kunnen zijn waar deze ambachtslieden naar verwijzen. Deze ambachtslieden jagen de horens angst aan. Nu is er nog een andere mogelijke uitleg. Het maakt niet echt uit welke juist is, maar een andere mogelijkheid is dat het niet over engelen gaat, maar over andere menselijke volken. Terwijl Assyrië een van de horens was die Israël verstrooiden, kwam Babylon en verstrooide Assyrië. Dat wil zeggen: het versloeg Assyrië. Perzië kwam en versloeg Babylon. Later zou Griekenland onder Alexander Perzië verslaan. Later zouden de Romeinen hen verslaan. Zo zou elk volgend volk een ambachtsman kunnen zijn die de vorige horen angst aanjaagt en verstrooit. Wat op een bepaald moment een ambachtsman is, wordt de volgende horen, maar daarna komt er weer een andere ambachtsman die hem verslaat.

Het zou dus eenvoudig kunnen betekenen: 'Die volken die jullie kwaad doen, komen zelf ook aan de beurt. Ze zullen elk hun eigen onderdrukker krijgen, die zal komen en hen zal verslaan.' Zoals ik al zei, maakt het niet echt uit welke van deze mogelijkheden juist is, want de kern van de boodschap is dezelfde: God heeft deze ambachtslieden, en zij gaan de mensen angst aanjagen die jullie angst aanjagen. Of de ambachtslieden engelen zijn of het volgende rijk dat het vorige rijk komt verslaan, doet er niet zoveel toe. Eerlijk gezegd kunnen beide waar zijn, maar geen van beide vormt de kern van wat hier wordt overgebracht.

Wat hier wordt overgebracht is: 'Maak je geen zorgen. Ik heb dit onder controle. Ik ben boos op de volken, en hoe machtig ze ook lijken, als sterke horens die jullie verstrooien, Ik heb iets wat hun angst zal aanjagen.' Dat betekent natuurlijk dat die horens die jullie verslaan of dat proberen te doen, niet werkelijk alle troeven in handen hebben. Ze hebben niet het laatste woord over de dingen. Dit bouwt dus voort op het vorige visioen, dat eenvoudig zei dat God ervan op de hoogte is en dat Hij niet

gerust is op deze situatie. De volken zijn gerust, maar God niet. Hij is boos. Nu ontdekken we dat deze volken die Israël in het nauw brengen, zelf in het nauw gebracht zullen worden doordat God de rollen omdraait.

19

De man met het meetsnoer en Zacharia's vragen

Hoofdstuk 2 bevat maar één van de visioenen. Dit spreekt mij bijzonder aan. In Zacharia 2 staat:

Toen sloeg ik mijn ogen op en keek, en zie: een man met een meetsnoer in zijn hand. Ik zei: ‘Waar gaat U heen?’

ZACHARIA 2:1-2

Het interessante aan Zacharia is dat hij vragen stelt. Ezechiël stelde geen vragen. Johannes stelde in Openbaring geen vragen, meestal niet. Aan hen werden vragen gesteld. De engel zei tegen Ezechiël:

Hij zei tegen mij: Mensenkind, zullen deze beenderen tot leven komen? En ik zei: Heere HEERE, Ú weet het!

EZECHIËL 37:3

Ezechiël zei: ‘Misschien kunt U het mij beter vertellen. Ik denk dat U het antwoord daarop weet. Dit is een strikvraag, toch?’ Hij zegt:

Kunnen deze botten weer tot leven komen?

Nou, volgens mij zien ze er beslist niet naar uit, maar ik heb reden om te geloven dat U die vraag stelt omdat mij hier een verrassing te wachten staat. Misschien moet U mij vertellen of deze beenderen kunnen leven. De engel stelde Ezechiël die vraag.

Zo ging het ook toen Johannes in Openbaring hoofdstuk 7 die ontelbare menigte zag, met de witte gewaden en de palmtakken. Een van de oudsten zei tegen Johannes:

Wie zijn deze mensen, Johannes?

OPENBARING 7:13

Net als Ezechiël zei Johannes:

Volgens mij weet jij dat wel. Zeg jij het maar.

Dus vertelde de engel het.

Zacharia begint zelf vragen te stellen. Hij ziet de paarden en zegt:

Wat betekenen deze paarden?

Nu ziet hij een man naar buiten rennen:

En ik zei: Waar ga je heen?

Zacharia neemt hier het initiatief. Hij wacht niet tot engelen het gesprek beginnen. Hij is nieuwsgierig. Hij zegt: 'Ik ga deze gelegenheid aangrijpen om de informatie te krijgen die ik wil hebben.' Dus zegt hij:

Waar ga je heen?

Deze man met het meetsnoer komt naar buiten.

20

Jeruzalem zonder muren, door God beschermd

Toen zei ik: Waar gaat U heen? Hij zei tegen mij: Ik ga Jeruzalem opmeten om te zien hoe groot zijn breedte en hoe groot zijn lengte zal zijn.

ZACHARIA 2:2

Het meetsnoer zou natuurlijk dienen om de grenzen van de stad op te meten. Wat is de lengte? Wat is de breedte van de stad? Dat is belangrijk, want deze man zal worden onderbroken. Vers 3:

En zie, de Engel Die met mij sprak, trad naar voren en een andere engel trad Hem tegemoet. En Hij zei tegen hem: Loop snel, spreek tot die jongeman en zeg: Jeruzalem zal niet ommuurd blijven, vanwege de veelheid aan mensen en dieren in haar midden. En Ík zal voor haar zijn, spreekt de HEERE, een muur van vuur rondom, en Ik zal in haar midden tot heerlijkheid zijn.

ZACHARIA 2:3-5

Daar eindigt het visioen zo ongeveer, maar er volgt nog een godsspraak die ermee samenhangt. Die zullen we bekijken. Wat zien we hier? Er is een jonge man met een meetsnoer. Hij gaat op weg en zegt dat hij de grenzen van de stad Jeruzalem gaat opmeten. Dus gaat hij op weg, maar er komt een engel naar buiten die tegen de engel die met Zacharia praat zegt: ‘Ga die man achterna en zeg tegen hem: “Doe het niet.”’ ‘Meet Jeruzalem niet op’, is eigenlijk wat hij zegt, want de stad zal geen muren, geen grenzen hebben. Elke meting die je doet, zal onnauwkeurig zijn, want Jeruzalem zal in de toekomst geen ommuurde stad zijn. Het zal een stad zonder muren zijn.

Hier vinden we iets heel interessants, want dat geldt eigenlijk niet voor de fysieke stad Jeruzalem. Die had wel muren. Ze hebben de muren in de tijd van Nehemia inderdaad herbouwd, en later, in de dagen van Jezus, had de stad ook muren. Hier hebben we het dus over een ander Jeruzalem, niet over het aardse Jeruzalem, maar over het geestelijke Jeruzalem. Dat heeft geen fysieke muren. God is zijn muur. Dit is niet de

enige plaats in de Bijbel die over zoiets spreekt. Jesaja had veel eerder in wezen dezelfde voorspelling gedaan, in Jesaja hoofdstuk 60, vers 18. Daar wordt tegen Jeruzalem gezegd:

Er zal niet meer gehoord worden van geweld in uw land, van verwoesting of rampen binnen uw grenzen, maar uw muren zult u noemen Heil, en uw poorten Lof.

JESAJA 60:18

Dat wil zeggen: Gods behoud zal de muur van dit geestelijke Jeruzalem zijn. Het heeft geen stenen muren nodig. De gemeente is het geestelijke Jeruzalem. Daar staan geen stenen muren omheen. God Zelf is haar muur. Hij is een muur van vuur rondom het nieuwe Jeruzalem. Hij is behoud. Zijn bevrijding is onze verdediging. Onze poorten zijn lofprijzing. We gaan naar binnen door God te prijzen. We gaan Zijn voorhoven binnen met lofprijzing. De stad die hier beschreven wordt, is een geestelijke stad, geen fysieke.

21

Abrahams verlangen naar een hemels vaderland

Mocht je denken dat ik onzorgvuldig met deze passage omspring, kijk dan eens naar Hebreeën hoofdstuk 11. In vers 13 staat:

Deze allen zijn in het geloof gestorven. Zij hebben de vervulling van de beloften niet verkregen, maar hebben die vanuit de verte gezien en geloofd en begroet, en zij hebben beleden dat zij vreemdelingen en bijwoners op de aarde waren.

HEBREEËN 11:13

Met 'deze allen' wordt in het bijzonder verwezen naar de voorgaande verzen, die over Abraham, Izak en Jakob gaan. Er staat:

Abraham, Isaak en Jakob stierven allemaal in geloof, zonder te hebben ontvangen wat hun was beloofd, maar ze hadden het al in de verte gezien, vertrouwden erop, omarmden het en erkenden dat ze vreemdelingen en reizigers op aarde waren.

Dit had Abraham zelf daadwerkelijk gezegd toen hij onderhandelde om de grot van Machpela van de Hethieten te kopen. Hij zei:

Ik ben slechts een vreemdeling en bijwoner bij u, maar geef mij toch bij u een eigen graf, zodat ik mijn dode kan uitdragen en begraven.

GENESIS 23:4

De schrijver van Hebreeën zegt dus dat zij beleden dat ze vreemdelingen en pelgrims op aarde waren, geen blijvende bewoners hier.

Want wie zulke dingen zeggen, laten duidelijk blijken dat zij een vaderland zoeken. En als zij aan het vaderland gedacht hadden vanwaaruit zij weggegaan waren, zouden zij gelegenheid gehad hebben om terug te keren.

HEBREEËN 11:14-15

Vers 16:

Maar nu verlangen zij naar een beter, dat is naar een hemels vaderland. Daarom schaamt God Zich niet voor hen om hun God genoemd te worden. Want Hij had voor hen een stad gereedgemaakt.

HEBREEËN 11:16

Een stad, een land, een vaderland: dat zijn de termen die deze passage gebruikt. Er staat dat Abraham, hoewel God hem een aards land beloofde, eigenlijk naar iets zocht wat daarbovenuit ging. De werkelijke hoop van Abraham was geen fysiek land, maar

een geestelijk, hemels land, een stad die God had bereid, niet door mensenhanden gemaakt, maar door God bereid.

22

De gemeente als het hemelse Sion

Hierover staat meer in Hebreëen 12, het volgende hoofdstuk. In Hebreëen 12:18 zegt de schrijver:

Want u bent niet tot een tastbare berg genaderd, en tot een brandend vuur, tot donkerheid, duisternis en stormwind,

HEBREËN 12:18

Daarmee bedoelt hij de berg Sinaï.

tot bazuingeschal en het geluid van woorden. Zij die dat hoorden, smeeften dat het woord niet meer tot hen gericht zou worden,

HEBREËN 12:19

Het was zo angstaanjagend dat zelfs Mozes zei:

En wat zij zagen was zo verschrikkelijk, dat Mozes zei: Ik ben zeer bevreesd en sta te beven.

HEBREËN 12:21

Dat is vers 21.

Maar vers 22 zegt:

Maar u bent genaderd tot de berg Sion en tot de stad van de levende God, tot het hemelse Jeruzalem en tot tienduizendtallen van engelen,

HEBREEËN 12:22

Deze christenen komen niet naar de berg Sinaï om weer onder de wet te worden geplaatst. Ze zijn naar een andere berg gekomen. Toen wij christenen werden, zijn we hier terechtgekomen. Wij zijn gekomen, zegt hij:

Maar u bent genaderd tot de berg Sion en tot de stad van de levende God, tot het hemelse Jeruzalem en tot tienduizendtallen van engelen, tot een feestelijke vergadering en de gemeente van de eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn, en tot God, de Rechter over allen, en tot de geesten van de rechtvaardigen, die tot volmaaktheid zijn gekomen,

HEBREEËN 12:22-23

Let op, wij zijn gekomen tot deze gemeenschap, die hij uiteindelijk de algemene vergadering en gemeente noemt. Wij zijn tot de algemene gemeente gekomen, het lichaam van Christus. Hij noemt dit de geestelijke berg Sion, het hemelse Jeruzalem, de stad van God. De schrijver van Hebreëen ziet dus, samen met andere schrijvers van het Nieuwe Testament, de gemeente als het ware Jeruzalem, als het nieuwe Jeruzalem.

23

Het aardse en het hemelse Jeruzalem

Kijk eens naar Galaten 4, want dit is wat Zacharia en Jesaja en bepaalde andere oudtestamentische profeten noemden. Als zij Jeruzalem zeiden, bedoelden ze niet altijd de aardse stad Jeruzalem. Ze zagen het Jeruzalem van het messiaanse tijdperk

voor zich, en dat is het hemelse Jeruzalem.

In Galaten hoofdstuk 4 stelt Paulus het oude verbond tegenover het nieuwe. Het oude verbond is wat het leven van de mensen in het aardse Jeruzalem kenmerkt en bepaalt. Hij zegt bijvoorbeeld in vers 25:

Want deze Hagar is de berg Sinaï in Arabië, en komt overeen met het huidige Jeruzalem, dat met haar kinderen in slavernij is.

GALATEN 4:25

Dat is het aardse, fysieke Jeruzalem. Het was nog niet verwoest, zoals kort hierna door de Romeinen zou gebeuren. Jeruzalem stond nog overeind, maar op het moment dat dit geschreven werd, zou dat niet lang meer duren.

De berg Sinaï en de slavernij en het wetticisme en de wet waren verbonden met het aardse Jeruzalem, het Jeruzalem waarvan hij zegt:

‘dat er nu is’. Toen hij dit schreef, bestond dat Jeruzalem inderdaad nog.

Maar het Jeruzalem dat boven is, is vrij, en dat is de moeder van ons allen.

GALATEN 4:26

Het Jeruzalem dat boven is, is niet het Jeruzalem dat nu bestaat. In het denken van de apostelen en in het denken van de profeten zijn er twee Jeruzalems. Het is heel belangrijk dat we dit goed begrijpen. Het zal namelijk belangrijk zijn wanneer we dat moeilijke hoofdstuk 14 van Zacharia proberen te begrijpen, dat ons ook dingen over Sion en Jeruzalem zal vertellen. Soms verwijst het naar het Jeruzalem waarvan Paulus in Galaten 4:25 zegt dat het het Jeruzalem is dat nu bestaat, en op andere momenten naar het Jeruzalem dat de moeder van ons allen is.

24

Het nieuwe Jeruzalem als bruid van Christus

De moeder van ons allemaal betekent de gemeente. De gemeente is de bruid van Christus, en Hij brengt Zijn kinderen voort door de gemeente. Dat wil zeggen: door het lichaam van Christus, de bruid van Christus. Kijk eens naar Openbaring hoofdstuk 21. Ik wil dit duidelijk hebben voordat we bij latere passages komen, waar ik deze informatie als bekend zal veronderstellen. Openbaring 21:2:

En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, neerdalen van God uit de hemel, gereedgemaakt als een bruid die voor haar man sierlijk gemaakt is.

OPENBARING 21:2

We hebben hier een vreemde vermenging van beeldspraak: een stad gekleed in een bruidsjurk. Hoe kleeft je een stad in een bruidsjurk? Zeker als je de beschrijving van de stad leest, die als een kubus is, met in elke richting een afmeting van 1500 mijl. Wat voor maat bruidsjurk is dat? Natuurlijk is dit niet letterlijk. Dit is geestelijk. Dit is symbolisch. Hier wordt de identiteit van de stad, het nieuwe Jeruzalem, vermengd met die van de bruid van Christus.

In vers 9 gebeurt dat duidelijker. Openbaring 21:9:

En een van de zeven engelen die de zeven schalen hadden, vol van de zeven laatste plagen, kwam naar mij toe en hij sprak met mij en zei: Kom, ik zal u de bruid, de vrouw van het Lam, laten zien.

OPENBARING 21:9

Er kan nauwelijks twijfel over bestaan wie de vrouw van het Lam is. Het Lam is Christus. Wie is Zijn bruid? De gemeente. Dus hij gaat eropuit om de gemeente te zien, de bruid van Christus. In vers 10 staat:

En hij voerde mij weg in de geest op een grote en hoge berg en liet mij de grote stad zien, het heilige Jeruzalem, dat neerdaalde uit de hemel, bij God vandaan.

OPENBARING 21:10

In vers 2 is ons al verteld dat ze als een bruid gekleed was.

Er bestaat geen twijfel over dat het Jeruzalem in Openbaring 21 de gemeente is, de bruid van Christus. Het is het Jeruzalem waarvan Paulus zei dat het is:

Want deze Hagar is de berg Sinaï in Arabië, en komt overeen met het huidige Jeruzalem, dat met haar kinderen in slavernij is. Maar het Jeruzalem dat boven is, is vrij, en dat is de moeder van ons allen.

GALATEN 4:25-26

Of waarvan de schrijver van Hebreeën zei dat het is:

Maar u bent genaderd tot de berg Sion en tot de stad van de levende God, tot het hemelse Jeruzalem en tot tienduizendtallen van engelen, tot een feestelijke vergadering en de gemeente van de eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn, en tot God, de Rechter over allen, en tot de geesten van de rechtvaardigen, die tot volmaaktheid zijn gekomen,

HEBREEËN 12:22-23

De gemeente is het hemelse, geestelijke Jeruzalem. Christus en Zijn lichaam en Zijn Koninkrijk zijn de uiteindelijke vervulling van wat alle profeten verwachtten.

25

Het trouwe overblijfsel wordt een blijvende stad

Wat we in Zacharia aantreffen, en niet alleen daar, maar ook in Jesaja, Jeremia en veel van de profeten, is dat ze over Jeruzalem spreken. Aanvankelijk spreken ze over het aardse Jeruzalem. Maar wanneer het visioen hen verder voert, naar het messiaanse tijdperk, is Jeruzalem opeens niet meer het aardse Jeruzalem. Het overblijfsel van de Joden die deel uitmaakten van het aardse Jeruzalem komt als volgelingen van Christus het Koninkrijk van God binnen en gaat deel uitmaken van het hemelse Jeruzalem. Zij worden degenen die ons tot Christus leiden, en zo worden zij de moeder van ons allen.

Het Jeruzalem dat boven is, was aanvankelijk het trouwe overblijfsel van het Jeruzalem beneden. De mensen in Jeruzalem, de Joden die tot Christus kwamen, werden de gemeente, werden het Jeruzalem dat nu boven is. Het is maar goed dat het boven is, want het Jeruzalem beneden leed kort daarna een verschrikkelijke, verpletterende nederlaag tegen de Romeinen. Alleen het Jeruzalem dat boven is, bleef bestaan. Maar het bleef bestaan doordat God er als een muur van vuur omheen staat.

De gemeente heeft elke soort aanval van elke soort onderdrukker overleefd, elke soort vervolging, tweeduizend jaar lang. De machtigste landen ter wereld en de machtigste mensen ter wereld hebben geprobeerd haar uit te roeien. Wat hun succes betreft, konden ze net zo goed met een klein spijkerhamertje een piramide aanvallen. Ze zullen de gemeente niet kunnen uitroeien, want God staat er als een muur van vuur omheen. Volgens Jesaja geldt voor Jeruzalem vandaag:

Er zal niet meer gehoord worden van geweld in uw land, van verwoesting of rampen binnen uw grenzen, maar uw muren zult u noemen Heil, en uw poorten Lof.

JESAJA 60:18

Daar heeft Zacharia het hier over. Hij spreekt tegen mensen in het oude Jeruzalem die bezig zijn het oude Jeruzalem op te bouwen. Maar zijn visioen voert verder, naar de uiteindelijke heerlijkheid van Jeruzalem. Dan komt het trouwe overblijfsel van de latere generatie tot de Messias en wordt het het heerlijke nieuwe Jeruzalem. Dat wordt met de beelden van dit visioen gezegd.

Een man gaat eropuit om Jeruzalem op te meten. Dat is precies wat in de tijd van Zerubbabel passend is, want Zerubbabel herstelt de stad, samen met de ballingen die terugkeren om de fysieke stad weer op te bouwen. Dus ze gaan haar opmeten. Natuurlijk zullen ze grenzen hebben. Ze zullen zelfs muren hebben.

Maar dit geeft God de gelegenheid iets duidelijk te maken over de uiteindelijke identiteit van Jeruzalem in de verdere toekomst, en over de heerlijkheid die God voor Jeruzalem op het oog heeft. Die zal niet helemaal losstaan van het aardse Jeruzalem, want het is het trouwe overblijfsel van het aardse Jeruzalem dat het hemelse Jeruzalem wordt. Hij verandert dus niet van onderwerp. Hij kijkt naar de toekomst van Jeruzalem, tot aan het punt waarop het aardse Jeruzalem opnieuw onder het oordeel zal komen. Zoals dat onder Babylon gebeurde, zo zal dat onder Rome opnieuw gebeuren. Maar het Jeruzalem dat boven is, is vrij en zal onaangetast blijven en verheerlijkt worden.

Je wilt geen man met een meetlint eropuit sturen om het nieuwe Jeruzalem op te meten, want het zal zonder muren zijn. Je hoeft geen grenzen vast te leggen, en dat kun je trouwens ook maar beter niet doen, want je zou niet kunnen voorzien hoe groot het uiteindelijk wordt. Het zal niet beperkt worden door de afmetingen van het aardse Jeruzalem.

26

Gods heil als muren van de rechtvaardige stad

Kijk eens naar Jesaja, naar nog een paar passages die hiermee verband houden. Zacharia schreef niet in een vacuüm. Hij schreef niet in een land waar de profetieën van Jesaja niet al eerder hadden geklonken. Hij gebruikt sommige van dezelfde beelden die Jesaja had gebruikt.

Jesaja 26:1 zegt:

Op die dag zal dit lied gezongen worden in het land Juda: Wij hebben een sterke stad, God stelt heil tot muren en vestingwallen. Open de poorten, zodat het rechtvaardige volk dat de waarheid bewaart, kan binnengaan.

JESAJA 26:1-2

[Vertalersnoot: de spreker citeert hier de Engelse formulering 'keeps the truth', weergegeven als 'de waarheid bewaart'. De HSV heeft in vers 2 'de trouw bewaart'. Zijn aansluitende uitleg volgt de Engelse formulering.]

Let erop dat er niet staat: het volk dat de wet houdt, de Thora. Het volk dat de waarheid bewaart. Dat is de gemeente.

Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

1 PETRUS 2:9

zei Petrus in 1 Petrus 2:9. Wij, de gemeente, zijn een heilig volk. Open die poorten van deze stad, want het rechtvaardige volk, het heilige volk dat de waarheid bewaart, gaat hier wonen. Dit is het Nieuwe Jeruzalem. Dit is de gemeente van Jezus Christus, de bruid van het Lam. Dit is het heerlijke Jeruzalem, niet het aardse. Het is het Jeruzalem waarvoor God behoud tot muren aanstelt. Hetzelfde wat Hij in hoofdstuk 60, vers 18, over de muren van de stad zei.

27

De volken vullen Jeruzalem met nieuwe kinderen

Maar kijk eens naar Jesaja 49, vers 19 tot en met 23. Dit is tot Jeruzalem gericht, maar opnieuw wordt er verder gekeken dan de dagen van het louter aardse Jeruzalem. Bedenk dat Abraham uitzag naar een stad en een land, een hemels land, en dat God een stad voor hem heeft bereid. Het is dit geestelijke Jeruzalem.

In Jesaja 49:23 staat:

En koningen zullen uw verzorgers zijn en hun vorstinnen uw voedsters. Zij zullen zich voor u neerbuigen met het gezicht ter aarde en zij zullen het stof van uw voeten likken. U zult weten dat Ik de HEERE ben: zij zullen niet beschaamd worden die Mij verwachten. Zou een machtig man zijn buit ontnomen kunnen worden, of de gevangenen van een rechtvaardige kunnen ontkomen? Maar zo zegt de HEERE: Ja, de gevangenen van een machtig man zullen hem ontnomen worden, en de buit van een geweldpleger zal ontkomen. Wie u ter verantwoording roepen, zal Ik ter verantwoording roepen, uw kinderen zal Ik verlossen. Ik zal hen die u onderdrukken, hun eigen vlees te eten geven, en van hun eigen bloed zullen zij dronken worden als van jonge wijn. En alle vlees zal gewaarworden dat Ik, de HEERE, uw Heiland ben, uw Verlosser, de Machtige van Jakob.

JESAJA 49:23-26

In wezen klinkt deze taal alsof God het erover heeft dat Hij hen gaat bevrijden. We willen wat verder terugkijken. Kijk naar vers 19:

Want uw puinhopen, uw woestenijen en uw vernielde land — voorzeker, nu zult u te nauw zijn vanwege zoveel inwoners, en wie u verslonden, zullen ver van u zijn.

JESAJA 49:19

Waarom? Omdat we zullen zien dat de inwoners van het Nieuwe Jeruzalem te talrijk zullen zijn om in het oude Jeruzalem te passen. Waarom? Omdat heidenen uit de hele wereld het grootste deel van de bevolking van het Nieuwe Jeruzalem gaan vormen. Hij zegt daar in vers 19:

Het land van je verwoesting — dat is het natuurlijke Israël, dat door Babylon werd verwoest — zal te klein zijn voor de inwoners die in de toekomst zullen komen.

En Hij zegt:

Want uw puinhopen, uw woestenijen en uw vernielde land — voorzeker, nu zult u te nauw zijn vanwege zoveel inwoners, en wie u verslonden, zullen ver van u zijn. Ook zullen de kinderen, van wie u beroofd was, in uw oren zeggen: Deze plaats is te nauw voor mij. Maak plaats voor mij, laat mij hier wonen! En u zult zeggen in uw hart: Wie heeft deze kinderen voor mij voortgebracht, aangezien ik van kinderen beroofd en eenzaam was, verbannen en verdreven? Deze kinderen — wie heeft ze grootgebracht? Zie, ik was alleen overgebleven. Deze kinderen — waar waren die?

JESAJA 49:19-21

En Hij beantwoordt de vraag:

Zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zal Mijn hand opheffen naar de heidenvolken, naar de volken zal Ik Mijn banier omhoogsteken. Dan zullen zij uw zonen brengen in de armen, en uw dochters zullen gedragen worden op de schouder.

JESAJA 49:22

Enzovoort.

We zien dus dat Jeruzalem wordt voorgesteld als een vrouw die haar kinderen heeft verloren. Wanneer gebeurde dat? Het gebeurde een keer toen ze naar Babylon werden weggevoerd. Jeruzalem bleef achter zonder ook maar één van haar kinderen daar. Het gebeurde trouwens opnieuw in het jaar 70 na Christus, toen de Romeinen hen wegvoerden. En het werd voorgoed verwoest. Daarna is het nooit meer hersteld.

Maar Hij zegt dat God je, zelfs nadat je oorspronkelijke kinderen zijn weggevoerd, zal verrassen met nieuwe kinderen die je niet verwachtte. En je zegt:

Waar kwamen ze vandaan?

Hij zal zeggen:

De andere volken. Ik ga Mijn hand opsteken naar de andere volken en ze erbij roepen.

Het gaat over de gemeente, het Nieuwe Jeruzalem dat opnieuw bevolkt wordt met de heidenen die geloven en die de waarheid bewaren en binnenkomen.

28

De oproep aan de ballingen om Babel te verlaten

Laat ik hoofdstuk 2 van Zacharia afmaken. Vers 6 gaat terug naar de tijd van Zacharia zelf, het Jeruzalem dat er nu is. Er is een kort visioen en een profetische uitspraak geweest over hoe het toekomstige Jeruzalem zal zijn. Maar nu zijn we terug in

Zacharia's eigen tijd.

O, o, vlucht dan uit het land van het noorden! spreekt de HEERE, want Ik heb u verspreid over de vier windstreken van de hemel, spreekt de HEERE.

ZACHARIA 2:6

Dat was toen Hij hen naar Babylon wegstuurde. Ze werden uit het land verstrooid.

O, Sion! Zie te ontkomen, u die woont bij de dochter van Babel!

ZACHARIA 2:7

Er waren dus nog veel Joden die in Babylon waren gebleven en niet terugkwamen. En Hij zegt:

Jullie moeten terugkomen. Jeruzalem wacht tot jullie terugkomen, jullie die naar Babylon zijn verdreven.

Want zo zegt de HEERE van de legermachten: Nadat Hij heerlijkheid heeft beloofd, heeft Hij Mij gezonden tot die heidenvolken die u beroven, want wie u aanraakt, raakt Zijn oogappel aan.

ZACHARIA 2:8

Deze regel heb ik in ongeveer zes verschillende vertalingen opgezocht. Geen ervan weet wat het betekent.

Het kan betekenen dat God of Jezus wordt gezonden om Gods heerlijkheid te verkrijgen, dat wil zeggen om God te verheerlijken. Het is een heel vreemde formulering. Maar hoeveel vertalingen je ook bekijkt, ze doen er allemaal iets anders mee. Ze maken nooit heel duidelijk wat het betekent. Maar het lijkt te zeggen dat Jezus of God Zijn eigen heerlijkheid nastreeft. Hij gaat Zichzelf verheerlijken, zo kun je het ook zeggen.

[Vertalersnoot: de spreker leest in zijn Engelse vertaling ‘He sent Me after the glory’. Hij noemt het nastreven van heerlijkheid als een mogelijke uitleg van ‘after the glory’. De hierboven aangehaalde HSV geeft dit anders weer: ‘Nadat Hij heerlijkheid heeft beloofd, heeft Hij Mij gezonden’.] Hij zegt:

Hij heeft Mij ‘na de heerlijkheid’ naar de volken gestuurd die jullie plunderen. Want wie aan jullie komt, komt aan Zijn oogappel.

29

Wie Israël aanraakt, raakt Gods oogappel

Wij gebruiken het woord ‘oogappel’ voor iemand die ons dierbaar is. ‘Zij is mijn oogappel’ betekent dat ik alleen oog voor haar heb. Ik ben verliefd op haar, helemaal van haar weg. Zij is mijn oogappel. Dus bij een oogappel denken we aan iets waar een zekere romantische of bijzondere genegenheid bij hoort. Ongetwijfeld heeft God een bijzondere genegenheid voor Israël, maar dat is niet de betekenis van de uitdrukking in het oude Hebreeuws. ‘De oogappel’ was gewoon de uitdrukking voor de pupil van het oog, een werkelijk deel van je oog, je pupil. Als je kanttekeningen hebt, zou je Bijbel je dat moeten vertellen. Als je in moderne vertalingen kijkt, staat er meestal ‘de pupil’.

Dit zegt niet: ‘Ik ben zo op haar gesteld, je kunt maar beter van haar afblijven.’ Hoewel dat voor God geen ongeldige uitspraak zou zijn. Hij zegt niet precies dat. Hij zegt: ‘Je raakt Mij aan, je prikt Mij in het oog. Je raakt Mijn oogbol aan wanneer je Israël aanraakt.’ Mensen vinden het niet prettig als er in hun ogen wordt geprikt, en God ook niet. ‘Als je een vinger naar hen uitsteekt, kun je net zo goed Mij in het oog prikken.

Wat je doet is heel provocerend. En als je dat doet, krijg je iets van Mij terug.' Daar verwijst de oogappel naar. Het gaat erom: 'Je hebt Mij in het oog geprikt als je hen aanraakt.'

Want, zie, Ik beweeg Mijn hand over hen en zij zullen hun dienaren tot buit worden. Dan zult u weten dat de HEERE van de legermachten Mij gezonden heeft.

ZACHARIA 2:9

Dat is tegen de Babyloniërs gericht. Zij zullen tot buit worden voor hun dienaren. Babylon had bijvoorbeeld over de Meden en de Perzen geheerst. Maar de Meden en de Perzen kwamen in opstand en veroverden Babylon. Zo werd Babylon de dienaar van haar eigen dienaren. Zij werd geplunderd door degenen die eerder aan haar onderworpen waren geweest. Dus Babylon zal vallen en zelf het oordeel ondergaan, nadat zij de Joden hadden geoordeeld, of het werktuig van het oordeel over hen waren geweest.

Hij zegt:

30

De Messias woont te midden van vele volken

Want, zie, Ik beweeg Mijn hand over hen en zij zullen hun dienaren tot buit worden. Dan zult u weten dat de HEERE van de legermachten Mij gezonden heeft. Juich en verblijd u, dochter van Sion, want, zie, Ik kom, en zal in uw midden wonen, spreekt de HEERE. Veel heidenvolken zullen op die dag bij de HEERE gevoegd worden en zij zullen Mij tot een volk zijn, en Ik zal in uw midden wonen. Dan zult u weten dat de HEERE van de legermachten Mij tot u gezonden heeft.

ZACHARIA 2:9-11

De uitdrukking ‘op die dag’ komt heel vaak voor bij de profeten, en lijkt niet altijd naar dezelfde dag te verwijzen. Het is gewoon een uitdrukking die zegt: ‘Op de dag waar Ik nu aan denk, de dag die Ik zie, deze dag die Ik Mij voor de geest haal.’ Het is niet altijd dezelfde dag, maar heel vaak is het de dag of het tijdperk van de Messias. Ik geloof dat het hier die betekenis heeft.

Dat zou zeker waar zijn als het om het tijdperk van de Messias gaat, want Christus is gekomen en de heidenen, vele volken, zijn tot Hem getrokken. Vóór de komst van Christus is er nooit een tijd geweest waarin vele volken tot Jeruzalem werden getrokken. Er is geen reden om te geloven dat dit wordt uitgesteld tot een of andere eschatologische gebeurtenis. Het gebeurt al tweeduizend jaar. Volken, mensen uit elk volk, zijn door de Messias tot God getrokken. Dit is het tijdperk van de gemeente.

De gemeente is natuurlijk de tempel van de Heilige Geest. Hij woont onder ons.

Met andere woorden, de profeet zegt: ‘Wanneer dit gebeurt, zullen jullie echt weten dat dit een woord van de Heere was.’ Natuurlijk zou het niet tijdens hun leven gebeuren. Maar het gebeurde bij een latere generatie. Het bevestigt voor ons, als we terugkijken, dat Zacharia werkelijk een echte profeet was. Hij ontving werkelijk het woord van de Heere en gaf het door.

31

Sion en het heilige land als geestelijke beelden

De HEERE zal Juda in eigendom nemen als Zijn deel in het heilige land. Hij zal Jeruzalem nog verkiezen.

ZACHARIA 2:12

Deze passage klinkt natuurlijk alsof het over een toekomst voor Israël gaat. Maar bedenk dat Jeruzalem in deze profetie uiteindelijk naar de gemeente verwijst. Dit is een geestelijk land. Bedenk dat Abraham naar een hemels vaderland uitzag. Er wordt vaak gesproken over het aardse land en de aardse stad, terwijl daarmee het tegenbeeld wordt bedoeld, het geestelijke. Je zult merken dat dit vaak zo is.

Bijvoorbeeld, in Jesaja 28:16 staat:

daarom, zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik leg in Sion een steen ten grondslag, een beproefde steen, een kostbare hoeksteen, die vast gegrondvest is. Wie gelooft, zal zich niet weghaasten.

JESAJA 28:16

Waar wordt dit fundament gelegd? In Sion. Het is het fundament van Jeruzalem. Sion is letterlijk de berg Sion en de stad Jeruzalem. En toch is de fundamentsteen Jezus. Hij is niet het fundament van de stad Jeruzalem, Hij is het fundament van de gemeente.

Paulus zei:

Want niemand kan een ander fundament leggen dan wat gelegd is, dat is Jezus Christus.

1 KORINTHE 3:11

En:

en dat is Jezus.

Jezus is de fundamentsteen van de gemeente, en toch wordt die in Jesaja 28:16 Sion genoemd.

Bij de profeten gaat de profetie vaak over Sion, over Israël, over het Heilige Land, over Juda, over Jeruzalem. En de schrijvers van het Nieuwe Testament wijzen erop dat dit het geval is. Dit zijn allemaal aanduidingen die de Joden natuurlijk in de natuurlijke betekenis zouden opvatten. Dat geldt ook voor degenen van wie God het verstand niet heeft geopend om de Schriften te begrijpen, zoals Hij dat bij de apostelen heeft gedaan. Dat is blijkbaar wat aanhangers van de bedelingenleer doen. Ze vatten dit allemaal in de natuurlijke betekenis op: dit gaat over een toekomst voor het volk Israël. De apostelen dachten daar anders over. De apostelen dachten dat het geestelijk vervuld was in het geestelijke Jeruzalem.

32

Van het tijdelijke herstel naar Christus

En hij zegt:

Wees stil voor het aangezicht van de HEERE, alle vlees, want Hij is ontwaakt uit Zijn heilige woning.

ZACHARIA 2:13

De vorige twee visioenen zeggen dat God weet wat er gebeurt, dat God boos is over wat er gebeurt, en dat Hij de werklieden heeft die zullen komen om die horens die je lastigvallen angst aan te jagen. Nu doet Hij een positieve uitspraak over Jeruzalem. Jeruzalem zal groeien op manieren die je niet kunt voorzien. Zelfs de Joden kunnen niet voorzien welke heidenen er zullen komen. Ze zullen zeggen:

En u zult zeggen in uw hart: Wie heeft deze kinderen voor mij voortgebracht, aangezien ik van kinderen beroofd en eenzaam was, verbannen en verdreven? Deze kinderen — wie heeft ze grootgebracht? Zie, ik was alleen overgebleven. Deze kinderen — waar waren die?

JESAJA 49:21

Een soort vervangingstheologie.

Ze kwamen uit de volken, uit de heidenen. Dat is het nieuwe Jeruzalem. Dat is het geestelijke Jeruzalem.

Deze profetie spreekt er dus over dat God verder gaat dan het herstelproject waarmee Zerubbabel en Jozua op dat moment bezig waren, en waartoe Zacharia en Haggai hen aanmoedigden. Hij zegt: 'Je moet je ogen opheffen om een groter visioen te zien dan dat.'

Haggaï, de profeet die een tijdgenoot van Zacharia was, zei iets soortgelijks. Hij sprak over het huis van de Heere dat Zerubbabel bouwde. Hij zei:

Ik zal dit huis meer heerlijkheid geven dan het vroegere huis.

HAGGAÏ 2:10

Natuurlijk bedoelt hij niet zozeer dat de tempel van Zerubbabel heerlijker zou worden dan de tempel van Salomo. Dat is nooit gebeurd. Hij bedoelt veeleer dat het huis dat Zerubbabel aan het bouwen was, een voorafbeelding en een schaduw was van het huis van God. Dat is de gemeente, gebouwd op het fundament van Christus, die heerlijker is dan alles wat Salomo ooit heeft gebouwd.

Al deze dingen die in het Oude Testament werden gebouwd, waren tijdelijk. En ze werden gebouwd als een voorafbeelding en een schaduw van dingen die niet tijdelijk zijn, dingen die blijvend zijn. Daarom zei Paulus:

Laat dus niemand u veroordelen inzake eten of drinken, of op het punt van een feestdag, een nieuwe maan of de sabbatten. Deze zaken zijn een schaduw van de toekomstige dingen, maar het lichaam is van Christus.

KOLOSSENZEN 2:16-17

Zei hij.

Christus is de vervulling van al deze schaduwen.

Vaak geven de profeten niet aan of ze over schaduwen spreken of over de werkelijkheid. Ze gebruiken gewoon de bewoordingen die op beide van toepassing zijn. Het is aan de schrijvers van het Nieuwe Testament om voor ons aan te wijzen wat ze in welke gevallen bedoelden. En we zien inderdaad dat ze dat doen.

In deze eerste drie visioenen zien we bemoediging voor de Joden van zijn tijd. In de volgende paar hoofdstukken zullen we ook nog vijf andere visioenen zien.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Zacharia 1:1-6
- Zacharia 1:6
- Zacharia 1:7
- Zacharia 1:8-17
- Job 1:7
- Zacharia 1:10
- Zacharia 1:14
- Zacharia 1:15
- Psalm 73
- 2 Petrus 3:3-4
- 2 Petrus 3:9
- Romeinen 2:4
- Jesaja 10:5
- Jesaja 10:6
- Jesaja 10:7
- Jesaja 10:8
- Jesaja 10:8-9
- Jesaja 10:10-11
- Jesaja 10:13
- Jesaja 10:15
- Psalmen 76:11
- Zacharia 1:15-16
- Zacharia 1:17
- Zacharia 1:18
- Zacharia 1:19-21
- Johannes 18:36
- 2 Samuel 5:23-24
- 2 Koningen 6:15
- 2 Koningen 6:17
- Zacharia 2:1-2

- Ezechiël 37:3
- Openbaring 7:13
- Zacharia 2:2
- Zacharia 2:3-5
- Jesaja 60:18
- Hebreëën 11:13
- Genesis 23:4
- Hebreëën 11:14-15
- Hebreëën 11:16
- Hebreëën 12:18
- Hebreëën 12:19
- Hebreëën 12:21
- Hebreëën 12:22
- Hebreëën 12:22-23
- Galaten 4:25
- Galaten 4:26
- Openbaring 21:2
- Openbaring 21:9
- Openbaring 21:10
- Galaten 4:25-26
- Jesaja 26:1-2
- 1 Petrus 2:9
- Jesaja 49:23-26
- Jesaja 49:19
- Jesaja 49:19-21
- Jesaja 49:22
- Zacharia 2:6
- Zacharia 2:7
- Zacharia 2:8
- Zacharia 2:9
- Zacharia 2:9-11
- Zacharia 2:12
- Jesaja 28:16
- 1 Korinthe 3:11

- Zacharia 2:13
 - Jesaja 49:21
 - Haggai 2:10
 - Kolossenzen 2:16-17
-

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.